

det Forslag, som nu ligger og som i en Tid har ligget paa Tingets Bord, gælder det, at den Sum, der kommer ind ved Skatten, den skal løbe i Stranden. Jeg skal dog ganske rolig henstille til Befolkningens Domme, om det er at løbe i Stranden, naar den faar Skattens Beløb godtgjort paa anden Maade, og derved ogsaa for Resten henlede Befolkningens Opmærksomhed paa den Overdrivelse, der finder Sted fra det ærede Medlems Side. Hvis det ærede Medlem har ment ved at bruge et saadant Udtryk, at han skulde have haft Held med at lede Opmærksomheden fra de virkelige Forhold, tror jeg, han har taget fejl. Der kan have været den Tid, da man troede ham paa Ordet og sagde, at det passede, hvad han sagde; men Kritiken er nu kommen op lige overfor det ærede Medlem, og derfor skal han ikke stifte os saadan noget ud i Haab om, at vi gaa paa det. Saa siger det ærede Medlem, at det kommer an paa, hvorledes Skatten bliver anvendt. Han og hans Venner ere imod Skatten, men da de se, at den ligger her, og ellers vil komme til at løbe i Stranden, ville de gøre Brug af den og anvende den efter det Forslag, som de her have indbragt. Dette Forslag gaar altsaa ud paa, at nu skal man have en Alderdomsforsørgelse for ubemidlede, fordi, som han sagde, det vilde være rigtigt, at den, som betalte Skatten, ogsaa fik godt deraf. Jeg vil dog overfor dette kun henstille til det ærede Tings Medlemmer at se efter, hvem det er, der faar denne Forsørgelse, paa, hvordan Definitionen paa „de ubemidlede“ lyder i Lovforslaget og saa gøre dem det Spørgsmaal, om de i Virkeligheden tro, at det er dem, der drikke Bajerne, thi saa var det rigtigt nok, saa kom Skatten tilbage til dem. Dersom man vil tage et andet Forhold, da hørte vi jo her i Tinget fremsætte i de skarpeste Udtryk, at det Forslag, som er stillet fra de ærede Viceformænds Side, gik ud paa at tage en Byrde fra Landarbejderne og lægge den over paa Byarbejderne. Heller ikke efter denne Betragtning blev det dem, der særlig kom til at erlægge Skatten, der fik Fordelen, idet man gik ud fra, at det var Byarbejderne, som vilde komme til at betale denne Stat, men her skal jo hele Landets Arbejdere med. Ganske vist veed jeg nok, at der i § 5 gøres betydelig Forstel paa den Understøttelse, der skal ydes i Kjøbenhavn, Købstæderne og paa Landet, men at det er fastsat i det rette Forhold til Udførelsen, betvivler jeg. Saa sagde den ærede Ordfører: Nu bliver i Virkeligheden Spørgsmaalet over for de to Forslag det,

om man vælger at faa Sukkeret delvis frit eller at faa en Alderdomsforsørgelse. Nej, det er slet ikke det, der her er stillet op. Dersom der var lige stor Mulighed for begge Dele, havde de ærede Forslagsstillere Net, men, medens der virkelig for Tiden er nogen Udfigt til, at man kan faa Forslaget igjennem angaaende en delvis Medsættelse af Sukkertolden m. m., er der efter al Sandsynlighed ingen Udfigt til, at dette Forslag til en Alderdomsforsørgelse kan gaa igennem. Der er altsaa slet intet Valg her. Men, hvad der ligger i Forslaget her, er dette, at Forslagsstillerne komme og lægge paa Bordet cirka 9 Millioner Kroner som forøget Bæftatning paa Befolkningen. Det er Spørgsmaalet, som det maa stilles, om man nu er villig til i disse Tider at gaa til en Forhøjelse af 9 Millioner paa de indirekte Statter. Vi skulle nok vide at faa Spørgsmaalet stillet paa rette Sted og rette Maade overfor det ærede Medlem. Jeg har set, at man er ikke tilfreds med, at dette Forslag behandles her i Dag. Da jeg hørte Dagsordenen, hvorved det bestemtes, at vi skulde have det for i Dag, sagde jeg, at det var en mageløs Smødeføremmen mod de ærede Forslagsstillere, at de saa snart kunde faa deres Sag frem til Behandling, men saa ser jeg tværtimod af Blade, som vist ere vel underrettede i dette Stykke, at man ikke er veltilfreds dermed. Det er for mig et Tegns paa, at man i Grunden ikke har villet opnaa videre med dette Forslag. Jeg tror ikke, at man har villet opnaa noget andet ved det, end man vilde have Forslaget frem nu lige for Ferien og vilde have den ærede Ordførers Tale til at ligge for. Paa dette skulde man saa rejse ud, uden at Modstanderne af Sagen havde faaet Ordet. Jeg tror, det er den sande Grund.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale selve Lovforslaget og skal gennemgaa det, for saa vidt jeg finder noget at bemærke til de enkelte Paragraffer. Det er for det første en Statsanstalt til Alderdomsforsørgelse for ubemidlede, og det blev her paa det bestemteste fremhævet af den ærede Minister, at Meningen dermed i Virkeligheden er den, at der nu skal gives en Statspension til ubemidlede. Jeg kommer da til Betingelserne for at være med dertil, og af saadanne opstilles der 3. Den ene er den, at de paagældende skulde være ubemidlede, og i § 3 bestemmes det saa, hvem dette er, hvad jeg senere skal komme tilbage til. Den næste Betingelse er den, at de skulle være 62 Aar gamle. Det er ellers et temmelig stort Spring fra, hvad man tidligere har tænkt sig. Jeg mindes, hvorledes man i sin Tid kritiserede Alderen 55